

සෝවියට් සාහිත්‍යය 1

"මිනිස් වර්ගයා දැනට ඉහතා කැනිත් වියා හොද හා පිටිකුරු කැනකට ගෙන ආ හැකි නම්, මිනිසා කෙරෙහි ආදරය, ඔහුගැනවිය හා මිනිසාගේ ප්‍රගතිය කෙරෙහි ක්‍රියාශීලී සිහිකරුවෙකි වීමේ ආකාර මිනිස් වග කුල පුහුණු කල හැකි නම් මාගේ නිර්මාණකරණයේ ආසාව වනාහි එය සිදුවනු දැකීමයි."

"සෝවියට් ලේඛක මිනිසුන් ලෝකයට (නොමෙල් සාහිත්‍යය සම්මානය දිනාගත් දිනකදී කල කතාවෙහි)

සෝවියට් සාහිත්‍යය යනු විශ්ව සාහිත්‍යය තුළ සැරිසරන ඕනෑම අයෙකුට මුහුණ ගැසෙන මහ හැරියා නොහැකි සාහිත්‍යය සම්ප්‍රදායකි. ඉංග්‍රීසි සාහිත්‍යය, ප්‍රංශ සාහිත්‍යය, අමෙරිකානු සාහිත්‍යය වැනි විවිධ සාහිත්‍යය ප්‍රකාරයන් අතර සෝවියට් සාහිත්‍යය වූ කලී වෙනම අනන්‍යතාවයක් සහිතව ගොඩනැගුණු එකකි. ලංකාව විශේෂ වලංගුකර ගන්නා විට මෙහිට අන්තර්ගත සහාය සිත් සකත් විසින් එකතුවා යුගයක ආදරයෙන් වැලඳ ගන්නා ලද සෝවියට් සාහිත්‍යය අතර වග දැරූ පවා වෙනත් දැනුවත්ව සාපේක්ෂව කැපී පෙනෙන කැනක පවතිනවා.

සෝවියට් සාහිත්‍යය යනුවෙන් අප හදුනාගන්නේ 1917 රුසියානු විප්ලවයට පසු යුගයේ සෝවියට් රජයා තුළ ගොඩනැගෙන සාහිත්‍යයයි. නමුත් සෝවියට් සාහිත්‍යය නිවැරදිව අන්‍යෝම ලැබීමට නම් අප පටන් ගත යුගයේ 1917ත් නොවේ. 19වන සියවසේ රුසියානු සාහිත්‍යය අලංකාර විවරණයෙන් විසින් හදුනාගන්නා ලද්දේ "දුක ආත්මය කරගත්" සාහිත්‍යයක් ලෙස, ජීවිතයේ දුකට පාර්ශ්වය වන රුසියානු සාහිත්‍යය වැඩි වශයෙන් කතා කරන ලද්දේ යන අදහස එම පුස්තකය නිර්මාණය වීමට පාදක විය. අදහසටම මෙසේ "දුක" සමකාලීන නිර්මාණ තුළට වැඩි වශයෙන් විවිධව පත් ගේකුන් වූයේ අදාල නිර්මාණකරුවන් සමාජයෙන් පරාජයට කැත් නොකර සමාජය තුළ රැඳුණු නිර්මාණකරුවන්ට පත්කර කිරීම. මේ නිසා හමු වූ මානව දුකට වැඩිපුරම රුසියානු සාහිත්‍යකරුවන් කෙරෙහි ප්‍රවේශය.

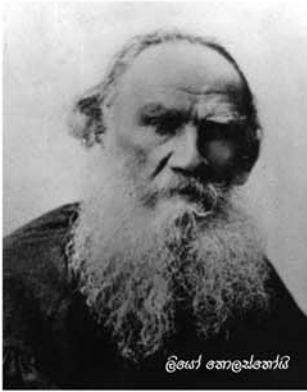
ලියෝ තොලස්තොයි, ටොල්ස්තොයි, ඩිකොලොයි ගොනොල් වැනි ලේඛකයන් ගේ නිර්මාණ වලින් පෙන්නුම් වන 19වන සියවසේ රුසියානු සාහිත්‍යය අලංකාර විවරණයෙන් විසින් හදුනාගන්නා ලද්දේ "දුක ආත්මය කරගත්" සාහිත්‍යයක් ලෙස, ජීවිතයේ දුකට පාර්ශ්වය වන රුසියානු සාහිත්‍යය වැඩි වශයෙන් කතා කරන ලද්දේ යන අදහස එම පුස්තකය නිර්මාණය වීමට පාදක විය. අදහසටම මෙසේ "දුක" සමකාලීන නිර්මාණ තුළට වැඩි වශයෙන් විවිධව පත් ගේකුන් වූයේ අදාල නිර්මාණකරුවන් සමාජයෙන් පරාජයට කැත් නොකර සමාජය තුළ රැඳුණු නිර්මාණකරුවන්ට පත්කර කිරීම. මේ නිසා හමු වූ මානව දුකට වැඩිපුරම රුසියානු සාහිත්‍යකරුවන් කෙරෙහි ප්‍රවේශය.

මෙහිදී උදාහරණයක් වීදිනට පොල්සොනොයිගේ 'බාල් නාට්‍රයෙහි' පසු කියන කෙටිකතාව ගත හැකිය. මෙම කෙටිකතාව සාරාංශය මෙබදවයි. මධ්‍යම පංතික තරුණයෙක් ඉහල සමාජයේ බාල් නාට්‍රයෙහි වංචනික කරුණක් වෙත බිහි වෙතවා, අපේ විශා ඉහල පෙළේ හමුදා නිලධාරියෙක්, බාල් නාට්‍රය ඉතාම සම්මානවත් ලෙස පැවැත්වෙන්නවා. රජු සමාජයේ ප්‍රභූන් අතිශය විනිත, අතිශය ආචාරශීලී හා අතිශය හරු නාමික වීදිනට කැසිලියන්ගේ.

තරුණයාගේ ඇල්ම ලද වංචනික කාන්තාවගේ විශාල ශිෂ්ට සම්පන්න ලෙස හැමදෙනාගේම සැලකිල්ලට ලක්වෙමින් අදාල පුස්තකය තුළ කටයුතු කරන්නවා, බාල් නාට්‍රය වූ කලී උතුරා යන විනිත කම හා ශිෂ්ටත්වයේ මනෝකමකයකි.

මෙසේ ඉහල සමාජයේ ශිෂ්ට සම්පන්න සැමරුවෙක් හා අදාලයන් මෙන් වූ තරුණයා බලන දරුවේ උදාසන වීදිනේ මනෝකම ගැටිලි සැලසෙද්දී වීදිය දිගේ එන මිනිස් පෙරහැරක් දකින්නවා. මේ මිනිස් පෙරහැර දෙස ලංවෙතන සිහුට දකින්නට ලැබෙන්නේ එම පෙරහැර සමන්විත වෙන්නේ නිගන් පැන යාමට තැන් කල වාග් ජාතිකයන්ට කස පහර දෙන හමුදා කණ්ඩායමක් බවයි. වතුර පොදුකුළු ගොලබන සිරකරුවා පුද්ගලයා අඩු වැඩිකම ඉතාම අතුකම්පා සහනක පුද්ගලයා සිටින්නේ. එය නොපාදකා කස පහර දීම කෙරෙහි ලැබෙන්නවා. මේ අතර කස පහර දීම "දේ" බවට ගොන්නවූ කරන හමුදා කණ්ඩායම අසලෙන්නා කමා අතට කසය ගෙන විගන් සිරකරුවාට පහර දෙන්න පටන් ගන්නවා.

මේ අසලෙන්නා දෙස බලන අර තරුණයා විස්මයට පත්වෙන්නවා. ඒ අසලෙන්නා අත් කරවනු හෝ නොමැරයි, පෙරදින රාත්‍රියේ අතිශය

ලියෝ තොලස්තොයි

ආන්තොනොව්ස්කි

ලියෝ තොලස්තොයි, ටොල්ස්තොයි, ඩිකොලොයි ගොනොල් වැනි ලේඛකයන් ගේ නිර්මාණ වලින් පෙන්නුම් වන 19වන සියවසේ රුසියානු සාහිත්‍යය අලංකාර විවරණයෙන් විසින් හදුනාගන්නා ලද්දේ "දුක ආත්මය කරගත්" සාහිත්‍යයක් ලෙස, ජීවිතයේ දුකට පාර්ශ්වය වන රුසියානු සාහිත්‍යය වැඩි වශයෙන් කතා කරන ලද්දේ යන අදහස එම පුස්තකය නිර්මාණය වීමට පාදක විය. අදහසටම මෙසේ "දුක" සමකාලීන නිර්මාණ තුළට වැඩි වශයෙන් විවිධව පත් ගේකුන් වූයේ අදාල නිර්මාණකරුවන් සමාජයෙන් පරාජයට කැත් නොකර සමාජය තුළ රැඳුණු නිර්මාණකරුවන්ට පත්කර කිරීම. මේ නිසා හමු වූ මානව දුකට වැඩිපුරම රුසියානු සාහිත්‍යකරුවන් කෙරෙහි ප්‍රවේශය.

හරු ගාමිනී ලෙස හැසිරෙනු වංචනික කරුණකින් යුතුවයි.

රම්භ පෙරේරා

සෝවියට් සාහිත්‍යයේ මුල් අවධියෙහි කිවෙත කැපී පෙනෙන ලක්ෂණයක් නම් සාහිත්‍යකරුවා විප්ලවය තුළින් පැන නැගීමයි. සාමාන්‍යයෙන් සාහිත්‍යකරුවා කියන්නේ සමාජයෙන් වෙන්ව නිර්මාණකරණයේ යෙදෙන්නෙකි. මුල්කාලීන සෝවියට් සාහිත්‍යය සලකන විට එහි ප්‍රයෝගාමීන් විශාල ප්‍රමාණයක් සිය සමාජයේ හරහන් සමාජ දේශපාලන වෙනස්වීම් වල කොටස්කරුවන් ලෙස ඒවා දැකන වූහ අය වීම විශේෂයකි. පුද්ගල විප්ලවය සමයේ වෙන්ව පත්වන විප්ලවය සමයේ අතිශය දීප්තිමත් ලේඛකයන් එන මැක්සිම් ගෝර්කි "වෙනම විසින්" නමැති දේශපාලන සර්වභූමි පුරුකයෙක් සමාජකරණයා වූයේ. පසුකාලීන නොමෙල් සම්මානයෙන් පුද ලද මිනිසුන් මෙහෙයව වැනි අය සිවිල් යුද සමය තුළ රතු හමුදාවට බැඳී යූර්ග් කල සොල්දාදුවන්. "වංචනික පන්තරිය ලැබූ හැටි" නමැති නවකතාවේ කතා එන නිකොලායි සේනොවස්කි වැනි අයත් කස රජව සිදුවූ මෙම දැවැන්ත පරිවර්තනය හැරින් දැකිත් සපුද්දී අනෙකුට ඒවා දැකන වූ උදාවිය.

මේ නිසාම වෙනම සාහිත්‍යය තුළ ප්‍රතිනිර්මාණය කෙරුණේ සමාජය පසුකාලයක් සහිත කේතවත්, සාමාන්‍යයෙන් සාහිත්‍යය හා කලාව වැනි දේවල් සමාජයේ ඉහල ස්ථරයන් හා මධ්‍යම පංතික ස්ථරයන් අයත් අය අතර සම්පාදනය වෙන්නෙකි. එම විෂයට අදාල හැදෑරීම කිරීම සදහා අවශ්‍ය වීමටය හා අධ්‍යාපන පසුබිම බොහෝමයට එම සමාජ කොටස් සතුටු වීමට හේතුවිය. සෝවියට් සාහිත්‍යය ගොඩනැගෙන කොට වට වෙන්නේ විදිහකට වීම විශේෂයකි. එය ඉහල සිට පහලට නොව පහල සිට ඉහලට හැදෑරුණවත්.

මේ නිසා වෙනම සාහිත්‍යයන් පසුව නැති ආකාරයේ සමාජ දේශපාලන පසුකාලයක් සහ දේශපාලන සුදුසුකම සෝවියට් සාහිත්‍යය තුළ ලැබිය හැකිය.

මතු සම්බන්ධයි

Blog කතන්දර

සුදාල ගෙ කඩේ ප්‍රේමේ

පසුගිය දවසක කවිදා වටපු ර-මේල් එකක තිබුණ ලංකාවේ අවුරුදු පහත වර්ග පොඩි ලංකයෙක් කියනු සිත්දරවත් ගැන. යු ඊසුබ් ලියන් එකකුත් තිබුණ. ගිනි බැඳිගනම් අවුරුදු පහත වර්ග පොඩි කොළඹේ රැපවතිනි වැනගලයක තිබුණු රුසියට හෝ තරගයකට සිත්දරවත් කියනව.

ඒ සිත්දර කොළ සිරිපාල කියන පරණ මුදු ගුණ ගිහයක්. මං ගිහගෙන ඒ. ජේ. කර්මි වගේ ගායකයෙකු ගෙ එකක්.

මඩක් එක උස්සගන බැර කරමට පොඩි උණාට කොළ පැටිය කොටු අඳල පැදල සිත්දර සිරිට. යමෙකු වර්ග උර්වරණය කරනු වැඩිය ආක්‍රමණය මට මතක් උනේ මං පොඩි කාලේ කියනු සිත්දරවත්.

සිත්දර "ආනන්ද සාගර්", ගායකයා ජෝර්ජාල. මුල් පද එක මෙන්ම මෙහෙයි.

"ආනන්ද සාගර්, මගේ මෙහිත් ආකර්, මගේ මෙහිත් ආකර් උදාරයි මුයේ ප්‍රේමේ, උදාරයි මුයේ"

මග කාලේ වෙනකොට මං උදාරයි, මුයේ වගේ වර්ග දැන ගෙන ගිවිය ගැන. ප්‍රේමේ කියන වර්ග ගම දුන්නව. එක ගම මිනි- ගොකු ගෙ නමක් ගම. ඉතිං මං මග කෝර්ස් ලියන් එක කිරීමට මෙහෙයි.

"සුදාල ගෙ කඩේ ප්‍රේමේ, සුදාල ගෙ කඩේ"

මට සිත්දර වගේම කියවන්න මුලික හේතුව වෙන්න අත්ගෙන මෙහෙයි.

අපේ ගමේ කඩයක් තිබුණා. ඒක අධිකාරියගෙන ගම වලිගො ද කොළඹ. ගොදු පැනපත් පොදුමෙහි මිනිගෙන. ඒ ගිනිද මිනිමට කවුරුත් කතා කළේ උඩු කියන අන්වර්ත නමයෙන්. කවුරුත් ඒ කඩට ම කිරීමට "සුදාල ගෙ කඩේ" කියල.

සුදාල ගමට දුල දෙන්නෙක්. උන් දෙන්නම මට වැඩිය ගොකු පන්තිවල කෙල්ලො. ඉතිං, සුදාල ගෙ කඩේ ප්‍රේමේ ගැන ගම මට කිරීමට අදහසක් තිබුණා ගේ.

පොඩි වර්ගට සිගල සිත්ද වල කියන වර්ග වර්ගයක එක අනන්ත දෙයක් ද, ලොකු උනුත් වර්දරුක එකක්. මෙන්ම උදාරණා කියනව.

මිලටත් මිලේවාර්වීමෙහි මැරියා පාවෙන රැ කො අදුරේ කියන සිත්දර ගෙන ගාමනව මනෙත් වෙනමම ගිහගෙන ඉඳල ගිහගෙන "මමම පරාගණ" රැ කො අදුරේ කියලෙයි.

මොහිටත් මෙහි ගෙ සිත්ද වල වර්ග නම් මිනිගෙන ඉන්ද්‍රියානු උර්වරණය ගිනිදම ලොකවත් මානසම වර්දරුගෙනයි කියනවෙහ.

ප්‍රේමාලෝකය කවි ගීයා කියන සිත්දර එක මේස වලකුරු දෙස බලනා, ජාතකයා සේ රැවටීමේ කියන කෙල්ල හුන දෙන්නක් කරමින් කියනව "කාමයා" සේ රැවටීමේ කියලෙයි. (ජාතකයා කියන කෙල්ලක් මට මු. මික කැඳැන්නා සේ රැවටීමේ කියල ලිව් ගම ඉවරයි ගේ.)

මෙත් මාසිරි ගේ ම පෙල් මේ මාල සිත්දර එක පියානු ආවා ප්‍රේම කුරුල්ලා, ස්වර්ග පුරේ ගී කවු තනන්නා කියන පැරැන් හුගත් දෙකා කියනව "රත්නපුරේ" ගී කවු තනන්නා කියනව.

මිට මොහරිදු? සමගරුත් ම මොහිටත් මෙහි ගෙන ගම අනෙක්තන් "මුදුන් ගමමෙහි" කියලෙන. අපතාසයකට එනමේ ගොවිටි ගොරැ.

කතන්දරකාරයා

උපුටාගත්ම කතන්දර බලාගේ අවිටෙහි <http://kathandara.blogspot.com>